

Communion

Remembering His sacrifice.

Pagbasa sa Lumang Tipan – Awit 133:1-3
Pagbasa sa Bagong Tipan – Mga Taga-Efeso 4:1-16

Sa Paghahanap ng mga Lumang Landas "Naniniwala Ako sa Komunyon ng mga Santo"

Wayne J. Edwards, Pastor

Ang ikasiyam na pahayag sa Kredo ng mga Apostol ay mababasa, **"Naniniwala ako sa banal na simbahang Katoliko: ang pakikipagkaisa ng mga banal."**

- Ang salitang **"katoliko"** ay hindi tumutukoy sa Simbahang Romano Katoliko, kundi sa Simbahang Pandaigdig; mga tao ng bawat wika, tribo, at bansa; mga tao ng bawat panahon at henerasyon; lahat ng mga tumanggap, o tatanggap kay Hesukristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon mula AD 33 hanggang sa Pag-agaw ng Simbahan.
- Ang **"pakikipagkaisa ng mga banal"** ay tumutukoy sa mga banal sa lahat ng panahon; kapwa buhay at patay, na nagkakaisa sa iisang katawan sa pamamagitan ng kanilang ipinahayag na pananampalataya kay Hesukristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon, na, samakatuwid, ay nagbabahagi ng isang

sagradong espirituwal na ugnayan, na pinili ng Diyos, tinawag, at puspos ng Banal na Espiritu, upang maging mismong Nobya ni Cristo.

- Itinuturing ng karamihan sa mga iskolar na ang **"pakikipag-isa ng mga banal"** ang kahulugan ng iisa at tunay na simbahan ng Panginoong Hesukristo; na Kanyang itinatag noong AD 33, at itinayo sa mga doktrinang apostoliko ng pananampalatayang Kristiyano, kabilang ang Trinidad na kalikasan ng Diyos, ang dalawahang kalikasan ni Cristo, na Siya ay namatay para sa mga kasalanan ng mga naniwala sa Kanya, at pagkatapos ay nabuhay mula sa libingan upang patunayan ang Kanyang pagka-Diyos, na siyang ebanghelyong Apostoliko.

Wala sa mga simbahan ngayon ang makakasubaybay sa kanilang makasaysayang ugat pabalik sa unang Simbahang iyon sa Jerusalem, na nangangahulugang walang sinuman ang maaaring tapat na magsabi na si Hesus ang nagtatag ng kanilang simbahan.

- Iisa lamang ang Simbahang natagpuan ni Hesus, at nangyari iyon noong 33 AD, sa Jerusalem, Israel, habang ipinagdiriwang ng mga Hudyo ang Pentecostes.
- Ang lahat ng pangunahing denominasyon at mga simbahan hindi kabilang sa denominasyon ay nagsimula mahigit 1,000 taon na ang lumipas, kung saan ang huling 15 denominasyon at/o mga simbahan ay itinatag sa nakalipas na 100 taon.
- Ayon sa Mga Gawa 11:26, ang mga tagasunod ni Hesus ay unang tinawag na "mga Kristiyano" sa Antioquia, noong bandang 40 AD.
- Ang mga unang tagasunod ni Hesus ay hindi tinawag na mga Kristiyano, kundi tinukoy sila bilang "mga disipulo," "mga mananampalataya," "Ang Daan, o Ang Daan ng Panginoon." (Mga Gawa 9, 19, at 22)
- Upang maging tunay na "tagasunod" ni Hesus, at upang patuloy na matamasa ang mga pagpapala ng Diyos, dapat talikuran ng isang tao ang kanilang "lumang paraan" ng pamumuhay, at lumakad sa "bagong paraan" ng pamumuhay; lumakad kasama ang Panginoon sa liwanag ng Kanyang Salita.

Ang Simbahang Katoliko ay unang naitala ni San Ignacio ng Antioquia noong mga 107–110 AD. Ang Simbahan bilang isang natatanging at organisadong institusyon na may sentralisadong Romanong kapapahan ay nabuo pagkatapos ng Utos ng Milan noong 313 AD. Protestantismo: Isang magkakaibang tradisyon na nagmula sa Repormasyon noong ika-16 na siglo, na nagbibigay-diin sa kaligtasan sa pamamagitan lamang ng pananampalataya. Kabilang sa mga pangunahing denominasyonal na pamilya ang: Lutheran, Reformed/Calvinist, Presbyterian, Anglican/Episcopalian, at Congregational. Ang mga sumunod na kilusan tulad ng mga Baptist, Quaker, at Metodista ay sinusundan din ang kanilang mga pundasyong ugat sa mga prinsipyong teolohikal na itinatag noong panahong ito. Ang mga simbahan

Pentecostal, The Assembly of God, at Holiness ay nagsimula noong 1900s, habang ang mga simbahang hindi denominasyonal ay nagsimula noong 1990s. Lahat ng mga kilusang ito ay itinatag ng mga tao.

- Nang tukuyin ng mga manunulat ng Kredo ng mga Apostol ang “**banal na Katoliko o pangkalahatang simbahan,**” hindi nila tinutukoy ang alinman sa mga simbahan ngayon, na ang mga miyembro ay kinabibilangan ng mga mananampalataya at hindi mananampalataya, kundi ang “**kapisanan ng mga banal,**” lahat ng mga tumanggap, o tatanggap pa kay Kristo bilang kanilang Tagapagligtas mula Pentecostes hanggang sa Pag-agaw.

Naniniwala ang ilang denominasyon na ang sugnay na ito ay nagpapatunay sa kanilang paniniwala sa pamamagitan ng mga niluwalhating banal sa langit, na maaari natin silang hilingin na ipanalangin tayo o mamagitan para sa atin sa harap ng Diyos Anak at ng Diyos Ama.

- Wala sa mga iyan ang mapapatunayan sa Kasulatan. Ang lahat ng ito ay idinagdag sa mga prinsipyo ng Pananampalatayang Kristiyano ng Simbahang Romano Katoliko at ng Simbahang Silangang Ortodokso.
- Sinabi ni I. Packer, ang kilalang awtor ng “**Knowing God,**” :
 - “**Ang pakikiisa ng mga banal ay nagpapatunay sa tunay na pagkakaisa kay Kristo ng Simbahang militante dito sa lupa; ibig sabihin, ang mga mananampalataya na nasa espirituwal na labanan pa rin laban sa kasalanan, tukso, at mga puwersa ng kasamaan, kasama ang Simbahang matagumpay sa kaluwalhatian, ang mga nakipaglaban sa mabuting laban at nakamit ang kanilang posisyon ng tagumpay kay Hesus.**”

1. Ang Pakikipag-isa ng Mananampalataya sa Diyos – Filipos 3:7-11 – Talata 10-11 – “*Upang makilala ko Siya, at ang kapangyarihan ng Kanyang muling pagkabuhay, at ang pakikisama ng Kanyang mga paghihirap, na ako'y natutulad sa*

Kanyang kamatayan, upang sa anumang paraan ay makamit ko ang muling pagkabuhay mula sa mga patay.”

- Ang ilan ay nagsasabing sila ay mga Kristiyano na nakakakilala lamang sa Diyos sa laman; ang alam nila ay tungkol sa Kanya.
- Nakikilala ng iba ang Diyos sa pamamagitan ng kanilang mga kaluluwa; kinikilala nila ang Kanyang pag-iral, mayroon silang pagsang-ayon sa buhay at ministeryo ni Jesucristo, at, sa kanilang sariling paraan, iniibig nila ang Diyos at sinisikap na palugdan Siya.
- Ngunit sa pamamagitan lamang ng ating espiritu tayo magkakaroon ng tunay na pakikipag-ugnayan sa Diyos. Gaya ng sinabi ni Hesus kay Nicodemo, upang magkaroon ng ganoong antas ng pagiging malapit sa isang banal na Diyos, kailangan tayong ipanganak na muli, hindi sa laman, kundi sa Banal na Espiritu, sapagkat iyon ang pagkakaroon ng tunay at nakapagliligtas na kaalaman tungkol sa Diyos.
- Samakatuwid, ang kahulugan ng isang Kristiyano ay ang taong ang pakikipag-isa sa Diyos ay naibalik sa pamamagitan ng kanilang ipinahayag na pananampalataya kay Hesukristo, na ipinanganak na muli, at pagkatapos ay napuspos ng Banal na Espiritu.
- ***“Ngayon, ang Diyos ng kapayapaan mismo ang magpakabanal sa inyo nang lubusan; at ang inyong espiritu, kaluluwa, at katawan ay ingatang buo, na walang kapintasan sa pagparito ng ating Panginoong Jesu-Cristo. Ang tumawag sa inyo ay tapat, na siyang gagawa nito.”*** (1 Tesalonica 5:23)
- Sinabi ni Apostol Pablo na hindi siya masisiyahan sa anumang bagay na mas mababa kaysa sa patuloy na pakikisama sa Panginoong Hesus, kahit na kailanganin niyang tiisin ang parehong pisikal na pagdurusa na dinanas ni Hesus upang maranasan ito.

2. Ang Pagkakaisa ng Mananampalataya sa Simbahang Matagumpay – Hebreo 12:22-23 – “ Lumapit kayo sa Bundok ng Sion at sa lungsod ng Diyos na buhay, ang Jerusalem sa langit, sa di-mabilang na hukbo ng mga anghel, sa pangkalahatang kapulungan at sa simbahan ng mga panganay na nakatala sa langit, sa Diyos na Hukom ng lahat, sa mga espiritu ng mga taong matuwid na ginawang perpekto.”

- Sinasabi sa atin ng manunulat ng Mga Hebreo na, hindi lamang maaaring magkaroon ng pakikiisa ang mga mananampalataya sa lupa sa isa't isa, kundi, sa isang antas, maaari rin tayong magkaroon ng pakikiisa sa mga banal sa

kaluwalhatian; sapagkat tayo ay bahagi ng iisang katawan, ang pangkalahatang Simbahan, ang Katawan ni Cristo.

- Kahit hindi natin alam ang kanilang mga partikular na tungkulin sa trono ng Diyos, kapag ang mga mananampalataya ay nagtitipon para sa sama-samang pagsamba, ginagawa natin ang parehong bagay na ginawa nila, at gagawin pa natin hanggang sa makasama natin sila sa langit, at makabalik sa lupang ito kasama ang Panginoong Hesus: pinupuri natin ang Panginoon at binibigyan Siya ng kaluwalhatian!

3. Ang Pagkakaisa ng Mananampalataya kasama ng Ibang Mananampalataya sa Mundo – 1 Corinto 12:7 – “*Ngunit ang paghahayag ng Espiritu ay ibinibigay sa bawat isa para sa kapakinabangan ng lahat.*”

- Ang mga mananampalatayang puspos ng Espiritu ay nakikipag-ugnayan sa lahat ng iba pang mananampalataya, na nangangahulugang hindi natin dapat gamitin ang ating mga espirituwal na kaloob na bigay ng Diyos upang maakit ang atensyon sa ating sarili, kundi bilang ating paraan ng ministryo sa katawan ng simbahan.
- 1 Corinto 12:12-14 : ***“Sapagkat kung paanong ang katawan ay iisa at mayroong maraming bahagi, at ang lahat ng mga bahagi ng iisang katawan, bagama’t marami, ay iisang katawan, gayundin naman si Cristo. Sapagka’t sa pamamagitan ng iisang Espiritu ay binautismuhan tayong lahat sa iisang katawan, maging mga Judio o mga Griyego, maging mga alipin o mga malaya; at tayong lahat ay pinainom sa iisang Espiritu. Sapagka’t ang katawan ay hindi iisang bahagi, kundi marami.”***
- Ngayong umaga, habang ipinagdiriwang natin ang Hapunan ng Panginoon, na tinatawag ding "Banal na Komunyon," lahat tayo ay nagbabahagi ng isang bahagi ng iisang tinapay, na kumakatawan sa katawan ni Kristo, na pinagpira-piraso para sa atin, at isang bahagi ng iisang bunga ng ubas, na kumakatawan sa dugo ni Kristo, na ibinuhos para sa atin. At sa paggawa nito, tayo rin ay nakikipag-ugnayan sa Diyos, na siyang nagbigay-daan para sa atin na mapalapit sa Kanya; upang makipag-ugnayan sa Kanya, tulad ng ginawa ni Moises, "nang harapan, at kaibigan sa kaibigan." (Exodo 33:11)